

अस्तांतावन्निर्गुणस्यतवज्ञानंलीलयाऽधिष्ठितस्त्वयायोविराट् विग्रहः सोऽपिनज्ञायते उदुंबरफलांतर्वर्तिमशकैरिवोदुंबरफलमित्याशयेनविराट् रूपेणस्तौतिद्वाभ्याम् नाभिरिति यस्यनभआदयोनाभ्याद्यवयवाः सभवान् लोककल्पः पुरुषइत्युत्तरेणान्वयः नभोयस्यनाभिः अग्निमुखम् अंबु
रेतः द्यौः शीर्षम् आशादिशः श्रुतिः श्रवणेंद्रियम् उर्वी अंघ्रिः चंद्रोमनः अर्कोदृक् अहंश्रीशिवः आत्मा अहंकारः समुद्रोजठरम् इंद्रः भुजाबाहुः
इंद्रादयो लोकपालावाहवइत्यर्थः ॥ ३५ ॥ औषधयोरोमाणि यच्छब्दावृत्तिः स्पष्टतार्था अंबुवाहाः केशाः विरिंचोधिषणाबुद्धिः प्रजापतिर्वि
सर्गोमेढ्रम् धर्मो हृदयम् लोकैः कल्प्यते अवकल्प्यतइतिलोककल्पः ॥ ३६ ॥ ननुतत्त्वतः प्रादेशिकशरीरस्य कथं नभोनाभित्वादीत्यत आह तवेतिहेअ

नाभिर्नभो अग्निमुखं बुरेतो द्यौः शीर्षमाशाः श्रुतिरंघ्रिरुर्वी ॥ चंद्रोमनोयस्यदृगर्क आत्मा अहं समुद्रोजठरं भु
जेंद्रः ॥ ३५ ॥ रोमाणियस्यौषधयोऽंबुवाहाः केशा विरिंचोधिषणा विसर्गः ॥ प्रजापतिर्हृदयं यस्य धर्मः स
वैभवान् पुरुषो लोककल्पः ॥ ३६ ॥ तवावतारोऽयमकुंठधामन् धर्मस्य गुप्त्यै जगतो भवाय ॥ वयंच सर्वे भव
तानुभाविता विभावयामो भुवनानि सप्त ॥ ३७ ॥ त्वमेक आद्यः पुरुषो द्वितीयस्तुर्यः स्वदृग्घेतुरहेतुरीशः ॥
प्रतीयसेऽथापियथा विकारं स्वमायया सर्वगुणप्रसिद्धौ ॥ ३८ ॥

कुंठधामन् अप्रच्युतस्वरूप भवायाभ्युदयाय न केवलमेतावत् किंतु अस्मदनुग्रहार्थमपीत्याह वयंचेति सर्वे लोकपालाः त्वयापालिताः सप्तापि भुव
नानिपालयामइति ॥ ३७ ॥ ननु यदि विभावयितारो ययं विभाव्यानि च भुवनानि सन्ति तर्हि कथमुक्तं त्वंहि ब्रह्मेति न हि ब्रह्मत्वे मम सजातीयविजाती
यभेदः संभवतीत्यत आह त्वमिति एकः सजातीयभेदरहितः कुतः आद्यः पुरुषः पुरुषाणामवस्थात्रयवतामाद्यः प्रकृतिभूतपुरुषः कुतः तुरीयः शुद्धइत्य
र्थः तदपि कुतः स्वदृक् स्वप्रकाशज्ञानरूपः शुद्धादेव शुपाधियोगात् जीवा जायन्ते यथाऽग्नेः क्षुद्रा विस्फुलिगाव्युच्चरन्त्येव मेवास्मादात्मनः सर्व एव आ
त्मानो व्युच्चरन्तीति श्रुतेः अतः सजातीयरहितः किंच अद्वितीयः विजातीयरहितोऽपि कुतः हेतुः सर्वस्य तथा स्वयं हेतुरहितश्चेति कथं तर्हि प्रतिशरीरं
जीवभेदः प्रतीयतेऽत आह प्रतीयसइति सर्वगुणप्रसिद्ध्यै सर्वविषयप्रकाशनाय ॥ ३८ ॥